

Το “μέγα πλήθος και το μέγα πάθος” που πλημμύρισε την πλατεία Συντάγματος προκαλεί ρίγη συγκίνησης στις καρδιές του Γαλλικού λαού και όλων των εργαζόμενων στην Ευρώπη.

Από την 25η Γενάρη, που ο πενταετής σκληρός και αιματοβαμμένος αγώνας των εργαζόμενων στην Ελλάδα γκρέμισε το μνημονιακό κατεστημένο, η ελπίδα άρχισε να ζεσταίνει την ψυχή των εργαζόμενων στην Γαλλία. Για αυτό μας δίνουν όλους τους Έλληνες συγχαρητήρια, κι ας μην είμαστε όλοι με τον ΣΥΡΙΖΑ. Οι ασθενείς μας στο νοσοκομείο, ο χασάπης και ο μπακάλης της γειτονιάς, ο αφρικάνος οικοδόμος και η αλγερινή ταμίας στο σουπερ μάρκετ, η συνάδελφος στη δουλειά, ο άστεγος που κοιμάται μπροστά στην είσοδο της πολυκατοικίας. Όλοι αυτοί τις ίδιες λέξεις είχαν να πούνε “να κρατήσει γερά ο Alexis”.

Γιατί να κρατήσει ο Alexis; Η αλληλεγγύη έχει πάντα υλική βάση, πηγάζει από την εγγύτητα των συμφερόντων. Όλοι ξέρουν πως από τότε που μπήκε το Ευρώ στη ζωή μας οι τιμές αυξάνονται αλλά τα μεροκάματα δεν ανεβαίνουν. Κάθε πέρσι και καλύτερα λένε. Σχολεία της γειτονιάς κλείνουν, νοσοκομεία συγχωνεύονται, το προσωπικό στις δημόσιες υπηρεσίες ελαττώνεται και η ποιότητα των υπηρεσιών πέφτει ενώ ο ιδιωτικός τομέας στις αντίστοιχες υπηρεσίες ανθεί. Οι συλλογικές συμβάσεις είναι σταθερά στο στόχαστρο των κυβερνήσεων της δεξιάς και των σοσιαφιλελεύθερων. Τα συνδικαλιστικά δικαιώματα βάλονται και η μεγάλη κατάκτηση των εργαζόμενων, το 35ωρο, είναι διαρκώς υπό απειλή ή καταστρατηγείται από την εργοδοτική αυθαιρεσία. Οι εκκλήσεις για θυσίες των εργαζομένων, τα επιχειρήματα όπως η “ανταγωνιστικότητα της Γαλλίας είναι χαμηλότερη από της Γερμανίας”, “το κόστος της εργασίας είναι μεγάλο”, “το κράτος πρόνοιας αυξάνει τα ελλείμματα” είναι στην ημερήσια διάταξη των γαλλικών ΜΜΕ, της πολιτικής ελίτ και του γαλλικού συνδέσμου βιομηχάνων.

Όταν λοιπόν εξηγείς ότι η Ελλάδα έχει μετατραπεί σε αποικία χρέους με αντίστοιχα, αλλά βιαιότερα, μνημονιακά μέτρα, η απάντηση έρχεται αυθόρμητη : “είναι η Ευρωπαϊκή Ένωση η μήτρα της δυστυχίας που απλώνεται στην Γαλλία”. Θυμίζοντας στους εργαζόμενους στην Γαλλία ότι το ΟΧΙ στο δημοψήφισμα για το Ευρωπαϊκό Σύνταγμα μετατράπηκε σε ένα ΝΑΙ των οικονομικών και πολιτικών ελίτ για την νεοφιλελεύθερη Ευρωπαϊκή Ένωση η απάντηση έρχεται σαν ανάσα “που την είδες την Δημοκρατία στην Ευρωπαϊκή Ένωση για να σεβαστούν το

αποτέλεσμα του δημοψηφίσματος”.

Να λοιπόν γιατί, εδώ και πέντε μήνες, βλέπουμε στα μάτια των απλών ανθρώπων την αγωνία όταν μας ρωτούν “τι γίνεται ο Alexis θα υπογράψει την συμφωνία;”.

Στην Γαλλία, οι εργαζόμενοι, τα αριστερά συνδικάτα και κόμματα έχουν αντιληφθεί ότι η αντίσταση του ελληνικού λαού θα οδηγήσει στο ξήλωμα και ίσως στην ανατροπή της νεοφιλελεύθερης ανασυγκρότησης σε όλη την Ευρώπη.

Το δικαίωμα στην δουλειά με αξιοπρεπή αμοιβή, το δικαίωμα στην μόρφωση και στην υγεία, η δημοκρατία και η λαϊκή κυριαρχία είναι η λυδία λίθος της σύγκρουσης με την ΕΕ, το ΔΝΤ και το ντόπιο κατεστημένο. Μια σύγκρουση, που με τεράστια ένταση εξελίσσεται στην Ελλάδα και επίσης επιταχύνεται στην Γαλλία.

Η ρήξη της κυβέρνησης με τους δανειστές, η προκήρυξη του δημοψηφίσματος (ως διαδικασία άσκησης της λαϊκής κυριαρχίας) τα μηνύματα της περήφανης αντίστασης του ελληνικού λαού στη νέα φάση της ιστορικής σύγκρουσης με τις νεοφιλελεύθερες ελίτ προκάλεσαν αλληπάλληλα κύματα αλληλεγγύης. Ενέπνευσαν τις δεκάδες χιλιάδες εργαζομένων που πλημμύρισαν τους δρόμους των γαλλικών πόλεων διαδηλώνοντας την υποστήριξη στο ελληνικό ΟΧΙ που είναι και δικό τους ΟΧΙ στην νεοφιλελεύθερη ανασυγκρότηση που προωθεί η κυβέρνηση Holland.

Μαθαίνοντας σήμερα ότι βούλιαξε η Αθήνα από το “μέγα πλήθος και το μέγα πάθος” του ΟΧΙ που ακυρώνει την επιστροφή στα μνημόνια, του ΟΧΙ που ανοίγει δρόμους για μια άλλη πορεία με τους εργαζόμενους στο τιμόνι, του ΟΧΙ που δυναμώνει την δημοκρατία και την λαϊκή κυριαρχία απέναντι στην ολοκληρωτική Ευρωπαϊκή Ένωση, οι καρδιές των εργαζόμενων στην Γαλλία γεμίζουν ελπίδα, θαυμασμό για τον ελληνικό λαό. Ο ελληνικός λαός γίνεται για μια ακόμη φορά στην σύγχρονη ιστορία μπροστάρης στην μεγάλη σύγκρουση με την ιερά νεοφιλελεύθερη συμμαχία.

Η νίκη του ΟΧΙ την Κυριακή θα ανοίξει τον δρόμο της ρήξης και της ανατροπής στην Ελλάδα. Θα εμπνεύσει στο δρόμο του αγώνα τους εργαζόμενους της Γαλλίας και των χωρών του ευρωπαϊκού νότου.

Με την μεγάλη νίκη του ΟΧΙ το μέγεθος της ευθύνης κυρίως των δυνάμεων της αριστεράς και των κοινωνικών κινημάτων που μάχονται για ενάντια στην νεοφιλελεύθερη αντίδραση αποκτά διεθνείς διαστάσεις. Η πορεία της ρήξης που χαράζει ο ελληνικός λαός γίνεται πυξίδα για όλους τους λαούς της Ευρώπης.

* Γρηγόρης Γεροτζιάφας

Καθηγητής Ιατρικής, Πανεπιστήμιο Pierre et Marie Curie (Paris VI)